

Briselē, 3.12.2013.
COM(2013) 849 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

**saskaņā ar 16. pantu Padomes Direktīvā 2007/74/EK par atbrīvojumu no pievienotās
vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa par precēm, kuras ievē personas, kas ieceļo no
trešām valstīm**

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

**saskaņā ar 16. pantu Padomes Direktīvā 2007/74/EK par atbrīvojumu no pievienotās
vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa par precēm, kuras ieved personas, kas ieceļo no
trešām valstīm**

SATURS

1.	Kopsavilkums.....	4
2.	Apspriešanās rezultātu analīze	4
2.1.	Ievads	4
2.1.1.	Juridiskais pamats un svarīgākie direktīvas elementi	4
2.1.2.	Metodoloģija	4
2.2.	Diskusija par saņemtajām piezīmēm.....	5
2.2.1.	Definīcijas direktīvas 3., 7. un 13. pantā.....	5
2.2.2.	Termina „neregulāra ieviešana” skaidrojums 6. panta a) apakšpunktā.....	8
2.2.3.	Direktīvas 8. pantā noteiktais režīms saistībā ar citiem tabakas izstrādājumiem (šajā gadījumā: „ <i>snus</i> ”).....	11
2.2.4.	Direktīvas 8. panta 2. punktā noteiktais dalījums ceļotājos, kas ceļo ar aviotransportu, un citos ceļotājos	11
2.2.5.	Kvantitatīvie ierobežojumi 8., 9. un 11. pantā	12
2.2.6.	Direktīvas 10. pantā noteiktais ceļotāju vecums	
2.2.7.	Direktīvas 11. pantā minētā degviela pārnēsājamā konteinerā	
2.2.8.	Direktīvas 14. pantā noteiktā minimālā nodokļa summa	
2.2.9.	Saikne starp monetārajiem robežlielumiem un kvantitatīvajiem ierobežojumiem	
2.2.10.	Pārvietošanās iekšzemē un pasažieru pārvadājumi pa Donavas upi.....	
3.	Vispārīgs novērtējums un secinājums.....	14
4.	Pielikums.....	6

1. KOPSAVILKUMS

Šī ziņojuma pamatā ir 16. pants Padomes Direktīvā 2007/74/EK par atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa par precēm, kuras ieved personas, kas ieceļo no trešām valstīm (turpmāk „direktīva”), saskaņā ar kuru Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par minētās direktīvas īstenošanu, kam attiecīgā gadījumā pievienots priekšlikums par grozījumiem.

Šī ziņojuma sagatavošanas nolūkā Komisija 2012. gada jūnijā nosūtīja dalībvalstīm aptaujas anketu, lūdzot tām sniegt piezīmes par ikvienu direktīvas daļu (visiem apsvērumiem un pantiem) un uzdodot īpašus jautājumus par direktīvā noteikto atbrīvojumu izmantošanu. Komisija saņēma atbildes no visām tolaik 27 dalībvalstīm¹. 15 dalībvalstis neuzskatīja, ka ir jāgroza spēkā esošie noteikumi. 5 dalībvalstis ierosināja redakcionālas izmaiņas, un 7 dalībvalstis ziņoja par problēmām saistībā ar dažu noteikumu piemērošanu.

Saistībā ar norādītajām problēmām Komisija uzskata, ka īpaši attiecībā uz tāda tehniskā termina kā „neregulāra ieviešana” definīciju un skaidrojumu patlaban nav skaidras nepieciešamības veikt leģislatīvas darbības un šie jautājumi drīzāk jārisina, izmantojot attiecīgas komiteju procedūras, paraugprakses apmaiņu un praktiskas administratīvās norādes un rīkus.

2. APSPRIEŠANĀS REZULTĀTU ANALĪZE

2.1. Ievads

2.1.1. Juridiskais pamats un svarīgākie direktīvas elementi

Šī ziņojuma juridiskais pamats ir direktīvas 16. pants, saskaņā ar kuru „Ik pēc četriem gadiem, sākot ar 2012. gadu, Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, kam attiecīgā gadījumā pievienots priekšlikums par grozījumiem”.

Direktīvā paredzēti noteikumi attiecībā uz atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa (PVN) un akcīzes nodokļa par ievestām precēm, kas ir ceļotāju personīgajā bagāžā un ko ieved ceļotāji no trešās valsts vai teritorijas, kur nepiemēro Kopienas noteikumus par PVN un/vai akcīzes nodokli. Citiem vārdiem sakot, direktīvā būtībā definēts beznodokļa preču daudzums ES saistībā ar starptautisko ceļošanu. Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009 41. pants ir būtisks, ciktāl tas attiecas uz muitas nodokļiem. Šajā ziņojumā šis jautājums nav aptverts tieši, bet tikai nolūkā sniegt konsekventu analīzi vai mēģinot risināt sinerģijas (skatīt turpmāk).

Saskaņā ar prasību izpildīt ziņošanas pienākumu regulārā novērtējuma mērķis ir pārbaudīt, vai direktīvā noteiktās definīcijas, robežvērtības, kvantitatīvie ierobežojumi un citi noteikumi joprojām atspoguļo ekonomikas realitāti un kalpo paredzētajam mērķim.

2.1.2. Metodoloģija

Šī ziņojuma izveides nolūkā Komisija organizēja apspriešanos ar dalībvalstīm, lai iegūtu atgriezenisko saiti par attiecīgo noteikumu īstenošanu, efektivitāti un lietderību. Īpaši jautājumi tika uzdoti par direktīvā noteikto atbrīvojumu un kvantitatīvo ierobežojumu izmantošanu². Aptaujas anketā sniegtie dati kalpoja par galveno šī ziņojuma pamatu. Komisijas dienesti arī novērtēja Ģenerālsekretariāta Padomei iesniegto 2011. gada

¹ Horvātija pievienojās ES 2013. gada 1. jūlijā un nav iekļauta starp atbilžu sniedzējiem.

² Informācija par aptaujas anketu parādījās Akcīzes nodokļa komitejas sanāksmē, un piezīmes varēja iesniegt no 2012. gada 26. jūnija līdz tā paša gada 27. jūlijam.

22. novembra dokumentu „Ziņojums par noteikumiem par personīgo bagāžu — ziņojums par jautājumiem saistībā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009, ko ievieša ar Padomes Regulu (EK) Nr. 274/2008, 41. panta īstenošanu”³.

Lai gan Regulā (EK) Nr. 274/2008 uzmanība ir pievērsta atbrīvojumiem no muitas nodokļiem, savukārt Padomes Direktīvā 2007/74/EK — atbrīvojumiem no pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa, abi noteikumu kopumi būtībā risina vienus un tos pašus jautājumus, t. i., ceļotāju personīgajā bagāžā esošu preču ieviešanu no trešām valstīm vai teritorijām, kur nepiemēro Kopienas noteikumus. Turklāt abus noteikumu kopumus piemēro vienas un tās pašas valsts iestādes, kas ir ieviešanas valsts muitas iestādes. Tādējādi dalībvalstu nosauktās problēmas būs vai nu identiskas, vai vismaz daļēji pārklāsies. Ņemot vērā šo apstākli, problēmjomu dimensiju, par kuru dalībvalstis ziņojušas aptaujas anketā, un arī iespējamās risinājumus var labāk saprast un rast tad, ja abus noteikumu kopumus aplūko konsekventā situācijā.

Šajā ziņojumā aplūkoti tikai būtiskie nosauktie jautājumi. Kaut gan pieprasījumi izdarīt redakcionālus un valodnieciskus grozījumus šeit nav iekļauti, tie tika apsvērti Akcīzes nodokļa komitejas procedūru ietvaros⁴.

2.2. Diskusija par saņemtajām piezīmēm

2.2.1. Definīcijas direktīvas 3., 7. un 13. pantā

Divas dalībvalstis pieprasīja precizēt definīcijas turpmāk minētajiem direktīvā lietotajiem terminiem.

Termini „trešā valsts” un „teritorija, kur nepiemēro Kopienas noteikumus par PVN un/vai akcīzes nodokli” 3. panta 1. un 2. punktā

Lai atbrīvojumu no PVN un akcīzes nodokļa varētu piemērot precēm, kuras iaved personas, kas ceļo no trešām valstīm, tika izteikts priekšlikums skaidrot terminu „trešā valsts” un „teritorija” definīcijas atbilstīgi Padomes Direktīvai 2006/112/EK un 2008/118/EK, ņemot vērā konvencijas un līgumus, kas noslēgti attiecīgi ar Franciju, Apvienoto Karalisti un Kipru par to, ka minētās direktīvas piemērošanas nolūkā Monako Firstisti, Menas salu un Apvienotās Karalistes Akrotiri bāzi un Dekelijas bāzi neuzskata par trešām valstīm.

Saskaņā ar Padomes Direktīvas 2007/74/EK 3. panta 1. un 2. punktu patiesi pastāv atsevišķi termini „trešā valsts” un „teritorija, kas nav trešās valsts teritorija, kur nepiemēro Direktīvu 2006/112/EK un/vai 92/12/EEK”. Atsevišķi termini ir tāpēc, ka dažas teritorijas ietilpst ES muitas teritorijā, bet šajās teritorijās nepiemēro dažus fiskālos noteikumus, bet citos gadījumos dažas teritorijas atrodas ārpus muitas teritorijas, bet asociācijas nolīgumu dēļ tajās tiek piemēroti atsevišķi Kopienas fiskālie noteikumi. Vairākumā gadījumu iemesls šādiem neapšaubāmi sarežģītiem noteikumiem ir vēsturisks, lai noregulētu ilglaicīgu konfliktu. Šādu vēsturisku iemeslu dēļ un arī ievērojot dažu dalībvalstu uzņemtas saistības, 3. panta 1. un 2. punktā pastāv atšķirīgi termini, un tie jāsaglabā arī turpmāk. Ceļotāji, kuri ierodas Kopienā no Menas salas, nevar gūt labumu saistībā ar ceļotājam ieviešanai atļauto preču daudzumu saskaņā ar 1. pantu un 3. panta 1. punktu, jo Menas sala nav trešā valsts, un ceļotāji no Monako nevar gūt labumu saistībā ar ceļotājam ieviešanai

³ Dokuments 16879/2011 — UD 335 — Pielikums.

⁴ Skatīt Komisijas dokumentu „Aptaujas anketas rezultāti par to, kā tiek īstenota Padomes 2007. gada 20. decembra Direktīva 2007/74/EK par atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa par precēm, kuras iaved personas, kas ieceļo no trešām valstīm” (CED 798).

atļauto preču daudzumu saskaņā ar 1. pantu un 3. panta 2. punktu, jo to teritorijā tiek piemērota Direktīva 2006/112/EK un/vai 92/12/EEK.

Tādu pašu vēsturisku iemeslu dēļ pastāv atbrīvojumi no šīm definīcijām, un tie jāpiemēro arī turpmāk. Saskaņā ar 3. panta 1. punkta otro rindkopu, ņemot vērā Fiskālo nolīgumu (1963. gada 18. maijs) starp Franciju un Monako Firstisti un Nolīgumu (1939. gada 31. marts) par draudzību un kaimiņattiecībām starp Itāliju un Sanmarīno Republiku, Monako neuzskata par trešo valsti un Sanmarīno neuzskata par trešo valsti saistībā ar akcīzes nodokli. Tas, ka Monako un Sanmarīno (tikai akcīzes nodokļa nolūkā) netiek uzskatītas par trešām valstīm (saskaņā ar 3. panta 1. punktu) līdz ar definīciju 3. panta 2. punktā nodrošina, ka ceļotāji, kuri ierodas Kopienā no Monako, nekādā gadījumā nevar gūt labumu saistībā ar ceļotājam ieviešanai atļauto preču daudzumu saskaņā ar Padomes Direktīvu 2007/74/EK un ceļotāji no Sanmarīno nevar gūt labumu saistībā ar ceļotājam ieviešanai atļauto preču daudzumu akcīzes nodokļa nolūkā. Faktiski minētās direktīvas 1. pants ierobežo labumus saistībā ar ieviešanai atļauto preču daudzumu ceļotājiem no trešām valstīm un teritorijām, kas nav trešās valstis, kur nepiemēro Direktīvu 2006/112/EK un/vai 92/12/EEK.

Līdzīgā kārtā saskaņā ar 3. panta 2. punkta otro rindkopu Nolīgumā (1979. gada 15. oktobris) starp Apvienotās Karalistes un Menas salas valdībām par muitas un akcīzes, un saistītiem jautājumiem Menas salu neuzskata par teritoriju, kas nav trešās valsts teritorija, kur nepiemēro Direktīvu 2006/112/EK un/vai 92/12/EEK. Šis atbrīvojums nodrošina, ka ceļotāji, kuri ierodas Kopienā no šīm teritorijām, nevar gūt labumu saistībā ar ceļotājam ieviešanai atļauto preču daudzumu saskaņā ar Padomes Direktīvu 2007/74/EK, jo minētās direktīvas 1. pants ierobežo ieviešanai atļauto preču daudzumu ceļotājiem no teritorijas, kur nepiemēro Kopienas noteikumus par PVN un/vai akcīzes nodokli, un ceļotājiem no trešām valstīm.

Tā kā šīs īpašās situācijas ir izveidojušās vēsturiski un joprojām pastāv, Komisija joprojām uzskata, ka ir nepieciešami īpašie noteikumi Padomes Direktīvas 2007/74/EK 3. panta 1. un 2. punktā.

Termini „ceļotāji, kas ceļo ar aviotransportu” un „ceļotāji, kas ceļo ar jūras transportu” 3. panta 3. punktā.

Saskaņā ar šo pantu, no vienas puses, tiek nodalīti ceļotāji, kas ceļo ar aviotransportu un jūras transportu un, no otras puses, nosacījums par ieviešanai atļauto preču daudzumu netiek attiecināts uz privātpersonām, kas ceļo ar privātu, nekomerciālu aviotransportu vai privātu, nekomerciālu jūras transportu. Direktīvas 7. panta pirmajā rindkopā ir noteikts, ka monetārais robežlielums ceļotājiem, kas ceļo ar aviotransportu un jūras transportu, ir EUR 430, un citiem ceļotājiem tas ir EUR 300.

Apspriešanās gaitā tika izteikts priekšlikums grozīt 3. panta 3. punktu, nosakot izņēmumu privātpersonām, kas ceļo ar privātu, nekomerciālu aviotransportu vai privātu, nekomerciālu jūras transportu, piemērošanai pēc izvēles; tādējādi dalībvalstis varētu piemērot vienu monetāro robežlielumu EUR 430 visiem ceļotājiem, nevis EUR 430 ceļotājiem, kas ceļo ar aviotransportu un jūras transportu, un EUR 300 citiem ceļotājiem. Priekšlikuma pamatā bija vēlme atvieglot procedūras dalībvalstīs, kam nav sauszemes robežas ar trešām valstīm.

Dalījums starp dažādiem transporta veidiem tika ieviests, lai atspoguļotu situāciju dalībvalstīs, kam ir kopīga sauszemes robeža ar Austrumeiropas valstīm (piemēram, Krieviju, Ukrainu), kurās ir ievērojami zemāks cenu un/vai nodokļu/ akcīzes nodokļa

līmenis. Komisijas rīcībā nav informācijas, ka kopš direktīvas pieņemšanas 2007. gadā šīs cenu atšķirības būtu būtiski samazinātas. Gluži pretēji, tā kā vairākumā dalībvalstu pie ES austrumu robežas ir salīdzinoši augsta inflācija, atšķirības starp pirktpēju šajās dalībvalstīs un trešās valstīs pie ES austrumu robežas varētu būt pat palielinājušās.

Turklāt šķiet, ka problēmas, ko Ungārija un Igaunija norādījušas „Ziņojumā par noteikumiem par personīgo bagāžu — ziņojums par jautājumiem saistībā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009, ko ievieša ar Padomes Regulu (EK) Nr. 274/2008”, 41. panta īstenošanu”, šo secinājumu apstiprina.

Nemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka faktiski nav iespējams noteikt izņēmumu privātpersonām, kas ceļo ar privātu, nekomerciālu aviotransportu vai privātu, nekomerciālu jūras transportu, piemērošanai pēc izvēles dalībvalstīs.

Cits priekšlikums apspriešanās gaitā bija salāgot termina „ceļotājs” definīciju ar Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, 236. pantu.

Saskaņā ar Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 236. panta A daļu „[...] „ceļotājs” ir:

1. persona, kas uz laiku iebrauc Kopienas muitas teritorijā, bet parasti tur nedzīvo, un
2. persona, kas pēc pagaidu uzturēšanās kādā trešā valstī atgriežas Kopienas muitas teritorijā, kur tā pastāvīgi dzīvo.”

Pretēji tam saskaņā ar direktīvas 1. pantu „[...] ceļotāji no trešās valsts vai teritorijas, kur nepiemēro Kopienas noteikumus par PVN vai akcīzes nodokli vai nevienu no tiem, kā noteikts 3. pantā”. Savukārt 3. pantā šādas teritorijas definētas, sniedzot norādi uz Direktīvu 2006/112/EK un 2008/118/EK (ar ko atceļ Direktīvu 92/12/EEK). Minētās direktīvas iepriekš saistībā ar ierosinātajiem grozījumiem direktīvas 3. pantā paskaidroto iemeslu dēļ aptver daudz diferencētāku koncepciju.

Tādējādi Komisija uzskata, ka direktīvas 3. pantā doto termina „ceļotājs” definīciju nav iespējams salāgot ar Regulas (EEK) Nr. 2454/93 236. pantu.

Termins „personīgā bagāža” 7. panta 4. punktā

Saskaņā ar šo noteikumu ceļotāja personīgās bagāžas vērtībai tiek piešķirts atbrīvojums no monetārā robežlieluma⁵. Ja ņem vērā plašāku skaidrojumu par šo noteikumu, „ceļotāja personīgā bagāža” varētu arī iekļaut beznodokļa pirkumus, kurus ceļotājs veicis, izbraucot no valsts. Tādējādi var veidoties likumdošanas nepilnība, jo ceļotājs var nopirkt preces, izbraucot no valsts, nemaksājot par tām PVN un/vai muitas nodokli, un ievest atpakaļ šīs preces kā papildinājumu monetārajam robežlielumam. Privātpersona varētu nopirkt preces neierobežotā vērtībā, nemaksājot PVN, un tomēr joprojām tās lietot ES. Tādēļ tika izteikts ierosinājums šajā punktā iekļaut termina „personīgā bagāža” definīciju, lai būtu skaidrs, ka beznodokļa pirkumi, izbraucot no valsts, netiek atzīti kā personīgā bagāža un uz tiem attiecas monetārais robežlielums.

⁵ „Piemērojot 1. un 2. punktā noteiktos atbrīvojumus, neņem vērā to ceļotāja personīgās bagāžas vērtību, ko ievie uz laiku vai ievie atpakaļ pēc pagaidu izvešanas, un to zāļu vērtību, kas vajadzīgas ceļotāja personiskajām vajadzībām.”

Saskaņā ar direktīvas 5. pantu un 7. panta 4. punktu un Direktīvas 2006/112/EK 147. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 146. panta 1. punkta b) apakšpunktu ļaunprātīga izmantošana patiesi ir teorētiski iespējama. Tomēr praksē trešās valstis vai ārpus ES esošas teritorijas parasti piemēro monetāros robežlielumus un kvantitatīvus ierobežojumus ceļotājiem, kas ierodas to teritorijā. Tādu preču beznodokļa vērtība vai summa, kuras ir atļauts ievest galamērķa valstīs, vispārīgi nav neierobežota, tomēr ieviešanas gadījumā tai jāatbilst valsts/teritorijas juridiskajām prasībām abos brauciena virzienos.

Komisijas rīcībā nav informācijas par to, ka ļaunprātīgas izmantošanas praksei būtu ekonomikas dimensija, kurai būtu nepieciešama tiesību akta iniciatīva, un dalībvalstis nav ziņojušas par šādu praksi. Tādēļ Komisijas dienesti neplāno sākt diskusiju par to, ka beznodokļa pirkumi, ko ceļotājs veic, izbraucot no valsts, būtu jāiekļauj noteikumos par personīgo bagāžu/ monetārajiem robežlielumiem.

Termiņš „transporta līdzekļa apkalpes locekļi” 13. pantā

Apspriešanās gaitā tika izteikts priekšlikums salāgot termina „transporta līdzekļa apkalpes locekļi” definīciju 13. pantā ar Padomes 1983. gada 28. marta Regulas (EEK) Nr. 918/83, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem, ko aizstāj Padomes 2009. gada 16. novembra Regula (ES) Nr. 1186/2009, 49. panta 1. punktu.

Saskaņā ar Padomes Regulas (ES) Nr. 1186/2009 VI pielikumu Regulas (EEK) Nr. 918/83 49. pants tika atcelts, un atceļošajā regulā nebija korelēta (jauna) noteikuma. Tā vietā Padomes Regulas (ES) Nr. 1186/2009 41. pants veltīts tādu preču atbrīvošanai no muitas nodokļa, kuras atrodas ceļotāju personīgajā bagāžā, un ir norādīta atsauce uz Padomes Direktīvu 2007/74/EK:

„Preces, kas atrodas to ceļotāju personiskajā bagāžā, kuri ierodas no trešām valstīm, importē ar atbrīvojumu no ievad muitas nodokļiem, ja šādu preču importam nepiemēro pievienotās vērtības nodokli (PVN) atbilstīgi valsts tiesību aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar Padomes Direktīvu 2007/74/EK (2007. gada 20. decembris) par atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa par precēm, kuras ievie personā, kas ieceļo no trešām valstīm”.

Tādēļ Komisija uzskata, ka nav nepieciešams vai lietderīgi salāgot termina „transporta līdzekļa apkalpes locekļi” definīciju direktīvas 13. pantā ar definīciju Regulas (EEK) Nr. 918/83 49. panta 1. punktā.

2.2.2. Termina „neregulāra ieviešana” skaidrojums 6. panta a) apakšpunktā

Četras dalībvalstis uzsvēra nepieciešamību precīzāk noteikt, cik bieži ceļotājiem ir atļauts veikt nekomerciālu ieviešanu (t. i., noteikt maksimālo ceļojumu skaitu noteiktā laikposmā). Šķiet, ka dažām dalībvalstīm, kam ir kopīga robeža ar trešām valstīm, rodas īpašas grūtības saistībā ar privātpersonām, kas šķērso robežu starp ES un trešo valsti vairākas reizes nedēļā vai — ārkārtējos gadījumos — vairākas reizes dienā, vedot līdzīgu akcīzes preces tādā apjomā, kas precīzi atbilst maksimālajam atļautajam kvantitatīvajam ierobežojumam vai ir nedaudz mazāks par to, un citas preces, kuru apjoms precīzi atbilst atļautajam monetārajam robežlielumam.

Komisijas dienesti saprot šo dalībvalstu bažas, īpaši tādēļ, ka tās lielā mērā sasaucas ar bažām, kas tika paustas „Ziņojumā par noteikumiem par personīgo bagāžu — ziņojums par jautājumiem saistībā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009, ko ievie ar Padomes Regulu (EK) Nr. 274/2008, 41. panta īstenošanu”. Komisijas

dienesti piekrīt viedoklim par to, ka šāda ieviešana nebūtu uzskatāma par „neregulāru ieviešanu”.

Tomēr direktīvā nav noteikts standarts tam, kā būtu definējams piemērots ceļošanas biežums.

Saskaņā ar direktīvas 6. pantu „[...]” uzskata, ka preču ieviešana nav komerciāla, ja tā atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tā nenotiek regulāri;

b) tiek ievestas vienīgi preces, kas paredzētas ceļotāju personīgai vai ģimenes lietošanai vai dāvināšanai.

Šo preču veidam un daudzumam jābūt tādām, kas neliecina, ka tās būtu ievestas komerciālā nolūkā.”

Analizējot visdažādākos preču ieviešanas scenārijus ceļotājiem, Komisijas dienestu vienīgais secinājums bija, ka nav jāpiemēro tiesību akta iniciatīva par direktīvas grozījumiem, jo tā nebūtu atbilstīgs risinājums ziņotajām problēmām; tas ir tādēļ, ka termina „neregulāra ieviešana” definīcijas sīkāka skaidrošana, izmantojot aprakstus „netiek veikta bieži/ tiek veikta laiku pa laikam/ netiek veikta kā ierasta darbība”, tikai sarežģītu juridisko definīciju, bet nepalielinātu juridisko noteiktību. Vienkārši nav nepārprotama veida, kā definēt jēdzienu „neregulārs”, izsakot to skaitļos, kas raksturotu biežumu; tomēr, īpaši gadījumos, kad ir iesaistītas akcīzes preces, daudzumam, kas ir līdzīgs ceļotājam, ieceļojot ES, jābūt patērējamam, t. i., ceļotājam, kas ir privātpersona, jāuzvedas kā parastam patērētājam.

Pirmais piemērs. Ceļotājs šķērso robežu starp ES un trešo valsti reizi divās dienās, un, katru reizi atgriežoties ES no trešās valsts, tam līdzī ir cigarešu bloks (200 cigarešu).

Šai privātpersonai vajadzētu patērēt 100 cigarešu dienā, bet šāds daudzums noteikti nav saistāms ar parasta patērētāja uzvedību. Nevar uzskatīt, ka šī ir nekomerciāla ieviešana.

Otrais piemērs. Ceļotājs šķērso robežu starp ES un trešo valsti reizi nedēļā, un, katru reizi atgriežoties ES no trešās valsts, tam līdzī ir piecas (5) paciņas cigarešu un viens (1) litrs degvīna.

Ja ir izpildīti visi citi nosacījumi, šajā piemērā norādītajiem daudzumiem nevajadzētu būt par iemeslu muitas procedūru sākšanai.

Trešais piemērs. Ceļotājs ik dienu šķērso robežu starp ES un trešo valsti, ieceļojot ES ar mehānisko transporta līdzekli, kura standarta tvertne ir pilna ar degvielu/dīzeļdegvielu, un tam līdzī ir papildus 10 litri degvielas pārnēsājamā konteinerā.

Ir ļoti maz ticams, ka privātpersona izmanto šādu degvielas daudzumu nekomerciālam nolūkam.

Ceturtais piemērs. Ceļotājs šķērso robežu starp ES un trešo valsti reizi nedēļā, un, katru reizi ieceļojot ES, tam līdzī ir trīs (3) iesaiņojumi smalki sagrieztas tabakas (kopā 90 g), četri (4) litri negāzēta vīna, viens (1) litrs viskija, pieci (5) rokas pulksteņi, vairākas pudelītes ar smaržām un trīs (3) GPS ierīces.

Kaut gan ievesto akcīzes preču daudzums joprojām šķiet atbilstīgs direktīvas prasībām, citas ievestās preces rada iemeslu pārliecināties par ceļotāja nolūkiem attiecībā uz šo citu preču izmantošanu komerciālam mērķim.

Komisija apzinās, ka ir daudz dažādu scenāriju un šī ziņojuma ietvaros tos nav iespējams sīki un atbilstīgi apspriest. Šādu dažādību var risināt tikai katrā atsevišķā gadījumā, īpaši tad, kad pastāv norādes par izvairīšanos no nodokļiem, īpaši ņemot vērā visus direktīvas 4.–6. pantā minētos nosacījumus. Komisija principā neiebilst pret vairāku dalībvalstu izvēlēto pieeju uzraudzīt viena ceļotāja veikto ceļojumu skaitu noteiktā laikā, īpaši uz sauszemes robežām ar trešām valstīm. Tomēr nevajadzētu pieļaut, ka šādas uzraudzības dēļ tiek nesamērīgi ierobežota pārvietošanās brīvība ES iedzīvotājiem vai ierobežota parastā robežu šķērsošanas kārtība personām, kurām līdzī nav ārvalstīs pirktu preču. Saistībā ar šādu uzraudzības darbību „arhitektūru” dalībvalstis var pēc saviem ieskatiem noteikt, kādi pasākumi ir visatbilstīgākie un vismazāk apgrūtinājoši.

Tāpat būtu jāpatur prātā tas, ka daudzi Padomes Direktīvas 2007/74/EK noteikumi sakņojas starptautiskās konvencijās, ko parakstījušas dalībvalstis un ES. Tādēļ jānodrošina Kopienas noteikumu atbilstība šādām konvencijām.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija patlaban neplāno sākt tiesību akta iniciatīvu minēto problēmu risināšanai, tomēr Komisija ir gatava kopā ar ieinteresētajām dalībvalstīm izstrādāt administratīvus rīkus un praksi minēto problēmgadījumu atbilstīgai risināšanai, un tad dalīties zināšanās ar pārējām dalībvalstīm.

Iepriekš aprakstītās situācijas vēl grūtāk risināt tādos gadījumos, kad ir iesaistītas personas, kas dzīvo pierobežas zonā, pierobežas zonas strādnieki vai transporta līdzekļa apkalpes locekļi (skatīt direktīvas 13. pantu). Izvērtējot šādus robežas šķērsošanas gadījumus, dalībvalstīm jāņem vērā ceļotāja dzīvesvietas ģeogrāfiskā atrašanās, nodarbinātības stāvoklis un/vai darba apstākļi, kā arī direktīvas 4.–6. pantā noteiktās prasības.

Lai atvieglotu darbības šādos īpašos gadījumos, direktīvas 3. panta 5. un 6. punktā ir sniegtas terminu „pierobežas zona” un „pierobežas zonas strādnieki” definīcijas. Saskaņā ar definīcijām un atbilstīgi 13. panta 2. punktam personas, kas ceļo tālāk par noteikto zonu, kas ir 15 kilometri no robežas (taisnā līnijā), saskaras vienīgi ar tādiem ierobežojumiem, kuri tiek piemēroti arī citiem ceļotājiem. Tomēr dažas privātpersonas ļaunprātīgi izmanto šo noteikumu, apstājoties pierobežas zonā un nododot ārvalstīs pirktās preces personām, kuru dzīvesvieta ir tuvāk nekā 15 km no robežas. Tā kā šāda ieviešana parasti tiek veikta tikai uz sauszemes robežas, direktīvā ir iekļauti pasākumi, kurus dalībvalstis var piemērot, lai vērstos pret/ ierobežotu piešķirto atbrīvojumu ļaunprātīgu izmantošanu.

Pirmkārt, ceļotājiem, kuri neceļo ar aviotransportu un jūras transportu, līdzī var būt preces (kas nav tabaka, alkohols, degviela) tikai par summu, kas nepārsniedz EUR 300 vienai personai. Personām, kas ceļo ar aviotransportu un jūras transportu, šis ierobežojums ir EUR 430.

Otrkārt, lai nodrošinātu labāku sabiedrības veselības aizsardzību, dalībvalstis var samazināt maksimālo atļauto daudzumu tabakas izstrādājumiem, lai tas nepārsniegtu 20 % no parastā daudzuma (t. i., 40, nevis 200 cigaretes). Turklāt dalībvalstis var pēc saviem ieskatiem izvēlēties piemērot šādu mazāku ierobežojumu visiem ceļotājiem (8. panta 1. punkts) vai tikai personām, kas ceļo ar jūras un sauszemes transportu (8. panta 2. punkts).

Treškārt, dalībvalstis var samazināt monetāro robežlielumu un kvantitatīvos ierobežojumus pierobežas zonas rezidentiem, pierobežas zonas strādniekiem un starptautiskā satiksmē izmantota transporta līdzekļa apkalpes locekļiem, lai tie

sasniegtu valsts mērogā noteikto līmeni; skatīt direktīvas 13. panta 1. punktu saistībā ar 13. panta 2. punkta otro rindkopu. Dažos gadījumos dalībvalstis noteica, ka daudzums/summa ir nulle.

Komisija pilnībā atzīst, ka daudzās dalībvalstīs pastāv sarežģīta situācija, jo dalībvalstīm ir grūtības īstenot direktīvā noteiktos īpašos gadījumus un piešķirtos atbrīvojumus. Tomēr Komisija uzskata, ka pašreizējie tiesību akti nodrošina līdzsvaru starp dalībvalstu pienākumu novērst nodokļu dubulto uzlikšanu nekomerciāli ievestām precēm un valsts tiesībām aizsargāt savu ekonomiku un valsts ieņēmumus.

Komisija uzskata, ka tiesību akta iniciatīva attiecībā uz pierobežas zonas gadījumiem nav piemērots norādīto problēmu risinājums. Tomēr Komisija ir gatava kopā ar ieinteresētajām dalībvalstīm izstrādāt administratīvus rīkus un paraugpraksi minēto problēmgadījumu atbilstīgai risināšanai, un tad dalīties zināšanās ar pārējām dalībvalstīm.

2.2.3. *Direktīvas 8. pantā noteiktais režīms saistībā ar citiem tabakas izstrādājumiem (šajā gadījumā: „snus”)*

Viena dalībvalsts (Zviedrija) ziņojusi, ka direktīvā noteiktie atbrīvojumi tiek ļaunprātīgi izmantoti attiecībā uz tabakas izstrādājumu *snus*. *Snus* ir tabakas izstrādājums, uz kuru saskaņā ar Zviedrijas tiesību aktiem attiecas akcīzes nodoklis. Tas ir aizliegts visos citos ES tirgos, izņemot Zviedriju. Tā kā *snus* ieviešana ir atbrīvota no nodokļa ierobežotā mērā, kas ir EUR 430/300 robežlielums saskaņā ar 7. pantu (nevis kvantitatīvie ierobežojumi saskaņā ar 8. pantu), šķiet iespējami ievest *snus* Zviedrijā lielā apjomā, nemaksājot nodokli, jo var apgalvot, kas tas ir personīgai lietošanai. Muitas kontroles pasākumi apstiprina, ka *snus* tiek nelegāli ievests Zviedrijā lielos apjomos, izmantojot ceļotājus (kurjerus), kas organizēti ceļo ar prāmiem Baltijas jūrā. Ar nodokli neapliktais *snus* tiek atkārtoti pārdots privātpersonām Zviedrijā, un tas var radīt tirgus kropļojumus. Zviedrija ierosina ieviest kvantitatīvu ierobežojumu attiecībā uz *snus*, atkāpjoties no 7. un 8. panta prasībām. Turklāt Zviedrija arī ierosina noteikt kvantitatīvus ierobežojumus visiem ar nodokli apliekamiem tabakas izstrādājumiem, tostarp bezdūmu tabakas izstrādājumiem.

Saskaņā ar direktīvas 8. pantu kvantitatīvi ierobežojumi tiek noteikti dažiem tabakas izstrādājumiem, kuriem dalībvalstīs jāpiešķir atbrīvojums no PVN un akcīzes nodokļa. Uz citām precēm, piemēram, 8. pantā neminētiem tabakas izstrādājumiem, attiecinā vienīgi robežlielumu, kas ir EUR 300/430 (7. pants). Šķiet, ka situāciju ievērojami pasliktinājusi Zviedrijas administratīvā prakse gadu gaitā piemērot atbrīvojuma robežlielumu, kas ir SEK 4300 un SEK 3000, ceļotājiem, kas ierodas ar prāmi vai kuģi no trešām valstīm; summa ir ekvivalenta **EUR 507,49** (ceļotājiem, kas ceļo ar aviotransportu un jūras transportu) un **EUR 354,06** (citiem ceļotājiem).

Nēmot vērā iepriekš teikto, valstu pasākumiem tiek dota priekšroka; pateicoties šādiem valsts pasākumiem, Zviedrijas atbrīvojuma robežlielumu var salāgot ar direktīvas 7. pantā noteiktajām summām euro, un var arī noteikt mērķi, kas ir ierobežot *snus* ieviešanu. Piemērus var meklēt tādās jomās kā narkotikas, zāles, ieroči, sprāgstvielas, pornogrāfiska satura materiāli, kur dalībvalstis pārbauda savas valsts tiesības aizliegt vai ierobežot šādu izstrādājumu ieviešanu un/vai izplatīšanu.

Patlaban Komisija neplāno ierosināt direktīvā grozījumus par režīma piemērošanu *snus*.

2.2.4. Direktīvas 8. panta 2. punktā noteiktais dalījums ceļotājos, kas ceļo ar aviotransportu, un citos ceļotājos

Viena dalībvalsts ierosinājusi atcelt dalījumu ceļotājos, kas ceļo ar aviotransportu, un citos ceļotājos (mazākus kvantitatīvos ierobežojumus tabakas izstrādājumiem piemērojot tikai tiem ceļotājiem, kas neceļo ar aviotransportu).

Saskaņā ar 8. panta 2. punktu „Dalībvalstis var izvēlēties ieviest atšķirības starp ceļotājiem, kas ceļo ar aviotransportu, un citiem ceļotājiem, piemērojot 1. punktā minētos mazākos kvantitatīvos ierobežojumus vienīgi attiecībā uz ceļotājiem, kas neceļo ar aviotransportu.” Atceļot šādu dalījumu, dalībvalstīm būtu pienākums piemērot mazākus kvantitatīvos ierobežojumus tabakas izstrādājumiem (t. i., 40, nevis 200 cigaretes) vai nu visiem ceļotājiem, vai nevienam.

Saskaņā ar pašreizējiem 8. panta 2. punkta noteikumiem dalībvalstis var autonomi pieņemt lēmumu, vai tās vēlas nodalīt dažādu veidu ceļošanu. Šis noteikums ir jāsaglabā, lai ņemtu vērā situāciju dažās dalībvalstīs, kam ir kopīga sauszemes vai jūras robeža ar trešām valstīm, kurās ir ievērojami zemākas cenas. Tomēr dalībvalstis var pēc saviem ieskatiem pieņemt lēmumu piemērot vienu un to pašu ierobežojumu visiem ceļotājiem.

Tādēļ Komisija neredz iespēju atcelt 8. panta 2. punktā pieļauto iespēju.

2.2.5. Kvantitatīvie ierobežojumi 8., 9. un 11. pantā

Viena dalībvalsts ierosināja salāgot kvantitatīvos ierobežojumus ar (ievērojami lielākiem) orientējošiem lielumiem, kas tiek piemēroti ceļotājiem, kas pārvietojas no vienas ES dalībvalsts uz citu (Padomes Direktīvas 2008/118/EK 32. panta 3. punkts), tādējādi nepieļaujot atšķirīgu režīmu ceļotājiem, kas ceļo no trešām valstīm.

Saskaņā ar direktīvas 8., 9. un 11. pantu dalībvalstis atbrīvo no PVN un akcīzes nodokļa noteiktu daudzumu tabakas izstrādājumu un alkoholisko dzērienu, kā arī degvielu standarta tvertnē un pārnēsājamā konteinerā.

Saskaņā ar ES iekšējā tirgus pamatprincipu, ceļojot no vienas ES valsts uz citu, privātpersonas bez ierobežojuma var veikt pirkumus un vest preces līdzi, ja vien tās ir paredzētas ir personīgai lietošanai, nevis tālākpārdošanai; izņēmums ir jauni transportlīdzekļi. Nodokļi (PVN un akcīzes nodoklis) ir iekļauti produktu cenās dalībvalstīs, kurā pirkums tiek izdarīts, un citā dalībvalstī vairs nav jāveic nodokļu maksājums. Tomēr, lai noteiktu, vai akcīzes preces privātpersona plāno izmantot personīgām vajadzībām, dalībvalstis nosaka orientējošus lielumus, bet tikai kā atsaucē kritēriju. Šādi orientējošie lielumi vairākkārt pārsniedz kvantitatīvos ierobežojumus, kas saskaņā ar direktīvu noteikti ieviešanas atbrīvošanai no nodokļiem.

Tādējādi nebūtu lielas nozīmes palielināt kvantitatīvos ierobežojumus ieviešanas atbrīvošanai no nodokļiem, ja ES pastāv orientējoši lielumi preču aplīkšanai ar nodokli, jo tādējādi Kopienas iedzīvotāji tiktu negatīvi diskriminēti, un vienlaikus palielinātos konkurences kropļošanas risks. Direktīvas 8., 9. un 11. pantā norādītie kvantitatīvie ierobežojumi palīdz aizsargāt dalībvalstu politiku sociālajā un ekonomikas, budžeta un sabiedrības veselības jomā, nosakot skaidrus standartus, kurus valstu iestādes var piemērot ikvienā laikā.

Komisija neatbalsta direktīvas 8., 9. un 11. pantā minēto kvantitatīvo ierobežojumu palielināšanu, lai tie sasniegtu Padomes Direktīvas 2008/118/EK 32. panta 3. un 4. punktā minētos orientējošos lielumus.
--

2.2.6. *Direktīvas 10. pantā noteiktais ceļotāju vecums*

Viena dalībvalsts ierosināja aizstāt norādīto vecumu „17 gadi” ar „18 gadiem” saistībā ar sabiedrības veselības pasākumiem nepilngadīgajiem dažādās dalībvalstīs.

Saskaņā ar direktīvas 10. pantu atbrīvojumus tabakas izstrādājumiem un alkoholiskajiem dzērieniem nepiemēro nepilngadīgajiem, kuri nav sasnieguši 17 gadu vecumu. Juridiski vecums alkoholisko dzērienu patēriņam dažādās ES dalībvalstīs atbilst valsts/reģionālajai politikai sabiedrības veselības jomā un sociālajā un ekonomikas jomā. Kaut gan dažās dalībvalstīs pirkt un patērēt jebkādu alkoholu/ alkoholiskos dzērienus ir atļauts tikai personām, kas sasniegušas vismaz 18 vai pat 20 gadu vecumu, citās dalībvalstīs vecuma ierobežojums ir no 16 gadiem, ko piemēro vai nu tikai alum, vai arī jebkuram alkoholam/ alkoholiskajiem dzērieniem, tostarp stiprajam alkoholam. Saistībā ar vecuma ierobežojumu tabakas izstrādājumu pirkšanai un patērēšanai situācija dalībvalstīs ir līdzīga tai, kāda pastāv saistībā ar alkoholu. Tomēr vairākums dalībvalstu tabakas izstrādājumu pirkšanai piemēro lielāku vecuma ierobežojumu, kas ir 18 gadi, savukārt tikai dažās dalībvalstīs to drīkst darīt arī nepilngadīgie, kas ir sasnieguši 16 gadu vecumu. Turklāt dažas dalībvalstis īstenojušas tiesību aktus par jauniešu aizsardzību, kas ir reģionālās kompetences jautājums. Rezultātā noteikumi par smēķēšanu un alkohola lietošanu ļoti atšķiras pat vienā valstī.

Pirms direktīvas 10. panta pieņemšanas pašreizējā redakcijā šie aspekti tika sīki apspriesti, un direktīvas 10. pantā norādītais vecuma ierobežojums, kas ir 17 gadu, ir godīgs kompromiss starp dažādām jurisdikcijām un dalībvalstu politiku sabiedrības veselības un sociālajā un ekonomikas jomā. Nav jaunu elementu, kuri būtu jāapspiež nolūkā panākt citādu rezultātu.

Tādēļ Komisija patlaban neplāno grozīt noteikumu par ceļotāju vecumu.

2.2.7. *Direktīvas 11. pantā minētā degviela pārnēsājamā konteinerā*

Viena dalībvalsts puda viedokli, ka galvenokārt praktisku apsvērumu dēļ nav nepieciešamības paredzēt atbrīvojumu degvielai pārnēsājamā konteinerā. Turklāt šī dalībvalsts ierosināja salāgot direktīvas 11. pantu ar Padomes Direktīvas 2009/132/EK 84. un 87. pantu, nosakot Direktīvas 2006/112/EK 143. panta b) un c) apakšpunkta darbības jomu saistībā ar atbrīvojumu no PVN par noteiktu preču galapatēriņu PVN nolūkā, un atbilstīgi Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009 107. un 110. pantu, ar ko izveido Kopienas sistēmu atbrīvošanai no muitas nodokļa, lai nodrošinātu skaidrāku un konsekventāku nodokļu atbrīvojumu piemērošanu degvielai standarta tvertnē. Saskaņā ar direktīvas 11. pantu no PVN un akcīzes nodokļa var atbrīvot standarta tvertnē pildītu degvielu un degvielu pārnēsājamajos konteineros, kuras daudzums nepārsniedz 10 litrus. Šo noteikumu pirmsākumi meklējami vairākās starptautiskās konvencijās, piemēram, Kioto konvencijā un Stambulas konvencijā par pagaidu ieviešanu, ko parakstījušas dalībvalstis un/vai Eiropas Savienība. Ir jā saglabā konsekvence starp Kopienas noteikumiem un starptautiskām saistībām. Papildus iepriekš teiktajam, pieņemot tīri fiskālus viedokļus, nevajadzētu ignorēt ceļu satiksmes drošības aspektus.

Tajā pašā laikā Komisija piekrīt dalībvalstu paustajām bažām par šādu atbrīvojumu ļaunprātīgu izmantošanu, īpaši tādēļ, ka tie ir sīki aprakstīti „Ziņojumā par noteikumiem par personīgo bagāžu — ziņojums par jautājumiem saistībā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009, ko ievieša ar Padomes Regulu (EK) Nr. 274/2008, 41. panta īstenošanu”. Tomēr arī šajā gadījumā nešķiet, ka tiesību akta iniciatīva ir

instruments, kas jāizvēlas šādas ļaunprātīgas izmantošanas scenāriju risināšanai. Pareizāk būtu izstrādāt administratīvu praksi un instrumentus šādas izmantošanas novēršanai. Noteikumi Padomes Direktīvas 2009/132/EK 84. un 87. pantā un Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009 107. un 110. pantā varētu kalpot par pamatu šādu instrumentu un prakses izstrādei.

Tādēļ jā saglabā atbrīvojums degvielai transportlīdzekļa standarta tvertnē un arī atbrīvojums degvielai pārnēsājamā konteinerā, kas nepārsniedz 10 litrus. Tomēr Komisija ir gatava kopā ar ieinteresētajām dalībvalstīm izstrādāt administratīvus rīkus un praksi minēto problēmgadījumu atbilstīgai risināšanai, un tad dalīties zināšanās ar pārējām dalībvalstīm.

2.2.8. 14. pantā noteiktā minimālā nodokļa summa

Viena dalībvalsts uzdeva jautājumu, vai 14. pantā norādītā summa (EUR 10) attiecas uz PVN un akcīzes nodokli kopā (tā kopā ir EUR 10) vai uz katru nodokli atsevišķi (EUR 10 + EUR 10).

Saskaņā ar 14. pantu „Dalībvalstis var izvēlēties neiekasēt PVN vai akcīzes nodokli par kāda ceļotāja ievestām precēm gadījumos, ja iekasējamā nodokļa summa ir vienāda ar vai mazāka par EUR 10”.

Komisija vēlas paskaidrot, ka šī minimālā nodokļa summa attiecas uz aprēķināto nodokļu kopsummu (PVN un akcīzes nodokli kopā).

2.2.9. Saikne starp monetārajiem robežlielumiem un kvantitatīvajiem ierobežojumiem

„Ziņojumā par noteikumiem par personīgo bagāžu — ziņojums par jautājumiem saistībā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1186/2009, ko ieviesa ar Padomes Regulu (EK) Nr. 274/2008, 41. panta īstenošanu” dalībvalstis kritiski izteikušās par to, ka iespēja izvēlēties starp monetārajiem robežlielumiem un kvantitatīvajiem ierobežojumiem varētu būt pārāk liberāla un tās dēļ varētu veidoties konkurences kropļojumi starp dalībvalstīm. Attiecībā uz akcīzes nodokli dalībvalstis nav ziņojušas par konkurences kropļojumiem, kā arī nav sniegušas ekonomikas datus, pamatojot šādus pieņēmumus.

Tādēļ patlaban Komisija neplāno atsākt diskusiju par jautājumu par saikni starp monetārajiem robežlielumiem un kvantitatīvajiem ierobežojumiem.

2.2.10. Pārvietošanās iekšzemē un pasažieru pārvadājumi pa Donavas upi

Kāds ekonomikas dalībnieks uzdeva jautājumu par to, kāpēc ceļotāji, kuri ieceļo ES pa Donavas upi ar kuģi, kas nav jūras kuģis, nevar saņemt priekšrocības, kas ir ceļotājam ieviešanai atļautais preču daudzums. Komisijas dienestiem nebija tūlītējas atbildes uz šo jautājumu, un tie apspriedīsies ar dalībvalstīm, jo šis jautājums varētu būt saistīts ar vienlīdzīgu fiskālo režīmu.

Komisija un dalībvalstis Akcīzes nodokļa komitejā apspriedīs jautājumu par pārvietošanos iekšzemē un pasažieru pārvadājumiem pa Donavas upi.

3. VISPĀRĪGS NOVĒRTĒJUMS UN SECINĀJUMS

Apspriešanās laikā ar dalībvalstīm tika saņemts atjaunināts ieskats par to, kā patlaban Kopienas tiesību akti tiek piemēroti valsts tiesību aktos. Vairākums dalībvalstu ir apmierinātas ar noteikumiem un neuzskata, ka pašreizējā direktīva būtu jāpārskata. Ievērojams skaits piezīmju attiecās uz tīri valodnieciskām/redakcionālām izmaiņām. Šo iemeslu dēļ Komisija ierosina patlaban nesākt tiesību aktu iniciatīvu direktīvas grozīšanai

saistībā ar ceļotājam ievešanai atļauto preču daudzumu. Tomēr Komisija ir gatava kopā ar ieinteresētajām dalībvalstīm izstrādāt administratīvus rīkus un paraugpraksi minēto problēmgadījumu atbilstīgai risināšanai, un tad dalīties zināšanās ar pārējām dalībvalstīm.

Visas būtiskās saņemtās piezīmes ir atspoguļotas šajā ziņojumā. Dalībvalstis prasīs norādes par atsevišķiem jautājumiem, īpaši saistībā ar tehnisku terminu definīcijām un skaidrojumiem šīs direktīvas piemērošanai. Dažas piezīmes skar plašākus jautājumus, kas aplūkoti citos tiesību aktos par akcīzes nodokli (īpaši vispārīgā kārtībā par akcīzes nodokļa piemērošanu atbilstīgi Padomes Direktīvai 2008/118/EK). Šīs piezīmes tiks ņemtas vērā, izsakot priekšlikumus par šo tiesību aktu pārskatīšanu.

4. PIELIKUMS

Pārskats par to, kā dalībvalstis piemēro atbrīvojumus un lielākus/mazākus kvantitatīvos ierobežojumus atbilstīgi Padomes Direktīvas 2007/74/EK 7., 8., 13., 14. un 15. pantam

Saskaņā ar Padomes Direktīvas 2007/74/EK 7., 8., 13., 14. un 15. pantu dalībvalstis var izmantot atbrīvojumus un lielākus/mazākus kvantitatīvos ierobežojumus, kad tās īsteno minētās direktīvas noteikumus. Direktīvas noteikumus piemēro valsts mērogā. Tabulās turpmāk sniegts pārskats par to, kā dalībvalstis piemēro šādus atbrīvojumus.

Mazāka daudzuma/ monetārā robežlieluma ieviešana atbilstīgi 7. panta 2. punktam un 8. panta 1.–2. punktam

DV	Mazāks monetārais robežlielums atbilstīgi 7. panta 2. punktam, izteikts euro	Mazāks daudzums visiem ceļotājiem saskaņā ar 8. panta 1. punktu	Mazāks daudzums ceļotājiem, kas ceļo ar gaisa transportu, 8. panta 2. punkts
1	2	3	4
AT*	150	nav	nav
BE	175	nav	nav
BG	nav	daļēji ir	ir
CY	175	nav	nav
CZ	200	nav	nav
DE	175	nav	nav
DK	nav	nav	nav
EE	nav	tikai 8. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktam	nepiemēro
EL	150	nav	ir
ES	150	nav	nav
FI	nav	nav	nav
FR	150	nav	nav
HU	150	nav	ir
IE	215	nav	nav
IT	150	nav	nav
LT	147,70	nav	ir
LU	175	nav	nav
LV	282,01	nav	ir
MT	nav	nav	nav
NL	nav	nav	nav
PL	nav	PVN: nav. Akcīze: abi.	ir
PT	150	nav	nav
RO	nav	tikai 8. panta 1. punkta a) apakšpunktam	nav
SE	nav	nav	ir (zināmā mērā)
SI	150	nav	nav
SK	nav	daļēji ir	ir
UK	nav	nav	nav

* Austrija piemēro 8. panta 3. punktu personām, kas ierodas no Samnauntāles

Mazāka daudzuma/monetārā robežlieluma ieviešana atbilstīgi 13.panta 1.punkta a) apakšpunktam

DV	Tabakas izstrādājumi a) cigaretes b) cigarellas c) cigāri d) smēķējamā tabaka	Alkohols un alkoholiskie dzērieni a) alkohola tilpumkoncentrācija pārsniedz 22 % vai nedenaturēta etilspirta spirta tilpumkoncentrācija ir 80 % un vairāk b) alkohola tilpumkoncentrācija ir 22 % vai mazāk c) negāzēts vīns d) alus	Degviela a) standarta tvertnē b) pārnēsājamā konteinerā	Monetārais robežlielums (maksimālā summa euro)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litri b) 0,75 litri c) 1 litrs d) 2 litri	nepiemēro	EUR 20, t. sk. EUR 4 pārtikai un bezalkoholiskiem dzērieniem
BE	nav	nav	nav	nav
BG	nav	nav	nav	nav
CY	nav	nav	nav	nav
CZ	nav	nav	nav	nav
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litri b) 0 litri c) 0 litri d) 0 litri	nepiemēro	EUR 90
DK	nav	nav	nav	nav
EE	nav	nav	nav	nav
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litrs b): 2 litri c): 4 litri d): 16 litri	a) degviela standarta tvertnē b) 10 l degvielas pārnēsājamā konteinerā	EUR 175
ES	a) 200 mēnesī	nav	nav	nav
FI	nav	nav	nav	nav
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 0,25 litri b): 0,50 litri c): 0,50 litri d): 4 litri	a) degviela standarta tvertnē: 200 litri b) 10 l degvielas pārnēsājamā konteinerā	Ne vairāk kā EUR 175 (ceļotājiem, sākot no 15 gadu vecuma). Ceļotājiem, kas jaunāki par 15 gadiem: EUR 40.
HU	nav	nav	nav	nav
IE	nav	nav	nav	nav
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litri b) 0,250 litri c) 1 litrs d) 2 litri	tikai standarta tvertnē	EUR 50
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litri b) 0,75 litri c) 0,75 litri d) 4 litri	a) degviela standarta tvertnē b) atbrīvojumu nepiemēro pārnēsājamiem konteineriem	EUR 147,70
LU	nav	nav	nav	nav
LV	nav	nav	nav	nav
MT	nav	nav	nav	nav
NL	nav	nav	nav	nav
PL	nav	a) 0,5 litri (tikai PVN nolūkā) b) 0,5 litri (tikai PVN nolūkā) c) 0,5 litri (tikai PVN nolūkā) d) 2 litri (tikai PVN nolūkā)	nav	nav
PT	nav	nav	nav	nav
RO	nav	nav	nav	nav
SE	nav	nav	nav	nav
SI	a) 25	a) 0,25 litri	nepiemēro	EUR 40

	b) 10 c) 5 d) 250 g	c) 1 litrs		
SK	nav	nav	nav	nav
UK	nav	nav	nav	nav

Mazāka daudzuma/monetārā robežlieluma ieviešana atbilstīgi 13. panta 1. punkta b) apakšpunktam

DV	Tabakas izstrādājumi a) cigaretes b) cigarellas c) cigāri d) smēķējamā tabaka	Alkohols un alkoholiskie dzērieni a) alkohola tilpumkoncentrācija pārsniedz 22 % vai nadenaturēta etilspirta spirta tilpumkoncentrācija ir 80 % un vairāk b) alkohola tilpumkoncentrācija ir 22 % vai mazāk c) negāzēts vīns d) alus	Degviela a) standarta tvertnē b) pārnēsājamā konteinerā	Monetārais robežlielums (maksimālā summa euro)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litri b) 0,75 litri c) 1 litrs d) 2 litri	nepiemēro	EUR 20, t. sk. EUR 4 pārtikai un bezalkoholiskiem dzērieniem
BE	nav	nav	nav	nav
BG	nav	nav	nav	nav
CY	nav	nav	nav	nav
CZ	nav	nav	nav	nav
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litri b) 0 litri c) 0 litri d) 0 litri	nepiemēro	EUR 90
DK	nav	nav	nav	nav
EE	nav	nav	nav	nav
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litrs b): 2 litri c): 4 litri d): 16 litri	a) degviela standarta tvertnē b) 10 l degvielas pārnēsājamā konteinerā	EUR 175
ES	a) 200 mēnesī	nav	nav	nav
FI	no	nav	nav	nav
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 0,25 litri b): 0,50 litri c): 0,50 litri d): 4 litri	a) degviela standarta tvertnē: 200 litri b) 10 l degvielas pārnēsājamā konteinerā	Ne vairāk kā EUR 175 (ceļotājiem, sākot no 15 gadu vecuma). Ceļotājiem, kas jaunāki par 15 gadiem: EUR 40.
HU	nav	nav	nav	nav
IE	nav	nav	nav	nav
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litri b) 0,250 litri c) 1 litrs d) 2 litri	tikai standarta tvertnē	EUR 50
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litri b) 0,75 litri c) 0,75 litri d) 4 litri	a) degviela standarta tvertnē b) atbrīvojumu nepiemēro pārnēsājamiem konteineriem	EUR 147,70
LU	nav	nav	nav	nav
LV	nav	nav	nav	nav
MT	nav	nav	nav	nav
NL	nav	nav	nav	nav

PL	nav	a) 0,5 litri (tikai PVN nolūkā) b) 0,5 litri (tikai PVN nolūkā) c) 0,5 litri (tikai PVN nolūkā) d) 2 litri (tikai PVN nolūkā)	nav	nav
PT	nav	nav	nav	nav
RO	nav	nav	nav	nav
SE	nav	nav	nav	nav
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litri c) 1 litrs	nepiemēro	EUR 40
SK	nav	nav	nav	nav
UK	nav	nav	nav	nav

Mazāka daudzuma/monetārā robežlieluma ieviešana atbilstīgi 13. panta 1. punkta c) apakšpunktam

MS	Tabakas izstrādājumi a) cigaretes b) cigarellas c) cigāri d) smēķējamā tabaka	Alkohols un alkoholiskie dzērieni a) alkohola tilpumkoncentrācija pārsniedz 22 % vai nededzināta etilspirta spirta tilpumkoncentrācija ir 80 % un vairāk b) alkohola tilpumkoncentrācija ir 22 % vai mazāk c) negāzēts vīns d) alus	Degviela a) standarta tvertnē b) pārnēsājamā konteinerā	Monetārais robežlielums (maksimālā summa euro)
AT	a) 25 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,25 litri b) 0,75 litri c) 1 litrs d) 2 litri	nepiemēro	EUR 20, t. sk. EUR 4 pārtikai un bezalkoholiskiem dzērieniem
BE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litri b) 0,50 litri c) 2 litri d) 8 litri	a) standarta tvertnē: nav. b) pārnēsājamā konteinerā: nav	Ne vairāk kā EUR 175
BG	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litrs b): 1 litrs c): 2 litri d): 4 litri	a) degviela standarta tvertnē b) 10 l degvielas pārnēsājamā konteinerā	EUR 150
CY	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litri b) 0,50 litri c) 1 litrs d) 3 litri	nepiemēro	EUR 35
CZ	nepiemēro	nepiemēro	nepiemēro	EUR 300
DE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0 litri b) 0 litri c) 0 litri d) 0 litri	nepiemēro	EUR 90
DK	nav	nav	nav	nav
EE	nav	nav	nav	nav
EL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litrs b): 2 litri c): 4 litri d): 16 litri	a) degviela standarta tvertnē b) 10 l degvielas pārnēsājamā konteinerā	EUR 175
ES	nav	no	no	EUR 30 vai 43
FI	Mēnesī: a) 200 b) 100 c) 50	Mēnesī: a) 1 litrs b) 2 litri c) 4 litri	Mēnesī: a) degviela standarta tvertnē b) 10 l degvielas	EUR 430 mēnesī (ceļojot ar gaisu vai jūras transportu). Ceļošanai ar sauszemes transportu: monetārais

	d) 250 g	d) 16 litri	pārnēsājamā konteinerā	robežlielums precēm, kas tiek ievestas vienā reizē, ir ne vairāk kā EUR 300.
FR	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 0,25 litri b): 0,50 litri c): 0,50 litri d): 4 litri	a) degviela standarta tvertnē: 200 litri b) 10 l degvielas pārnēsājamā konteinerā	Ne vairāk kā EUR 175 (ceļotājiem, sākot no 15 gadu vecuma). Ceļotājiem, kas jaunāki par 15 gadiem: EUR 40.
HU	no	no	no	no
IE	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,35 litri b) 0,50 litri c) 0,75 litri d) 4 litri	a) degviela standarta tvertnē b) 10 l degvielas pārnēsājamā konteinerā	EUR 430
IT	a) 20 b) 10 c) 5 d) 25 g	a) 0,125 litri b) 0,250 litri c) 1 litrs d) 2 litri	tikai standarta tvertnē	EUR 50
LT	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,5 litri b) 0,75 litri c) 0,75 litri d) 4 litri	a) degviela standarta tvertnē b) atbrīvojumu nepiemēro pārnēsājamiem konteineriem	EUR 147,70
LU	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a) 0,25 litri b) 0,5 litri c) 2 litri d) 8 litri	nepiemēro	EUR 175
LV	nav	nav	nav	nav
MT	nav	nav	nav	nav
NL	a) 40 b) 20 c) 10 d) 50 g	a): 1 litrs b): 1 litrs c): 2 litri d): 8 litri	nepiemēro mazākam daudzumam	nepiemēro mazāku robežlielumu
PL	nav	a) 0,5 litri (tikai PVN nolūkā) b) 0,5 litri (tikai PVN nolūkā) c) 0,5 litri (tikai PVN nolūkā) d) 2,0 litri (tikai PVN nolūkā)	nav	nav
PT	a) 80 b) 20 c) 10 d) 50 g	nepiemēro	nepiemēro	EUR 200
RO	nav	nav	nav	nav
SE	a) 100 b) 20 c) 20 d) 100 g	a) 0 litri b) 0 litri c) 0 litri d) 0 litri	nepiemēro	EUR 0
SI	a) 25 b) 10 c) 5 d) 250 g	a) 0,25 litri c) 1 litrs	nepiemēro	EUR 40
SK	nav	nav	nav	nav
UK	nav	nav	nav	nav

Izņēmumu ieviešana atbilstīgi 14. un 15. pantam

DV	Izņēmumi atbilstīgi 14. pantam (ne PVN, ne akcīzes nodoklis, ja nodoklis ir EUR 10 vai mazāks)	Izņēmumi atbilstīgi 15. pantam (valsts valūtā izteikto summu koriģēšana/noapaļošana euro)*
AT	ir	nav
BE	nav	nav

BG	nav	nav
CY	ir	nav
CZ	ir	ir (tikai saistībā ar 15. panta 2. punktu)
DE	nav	nav
DK	nav	nav
EE	nav	nav
EL	nav	nav
ES	nav	nav
FI	nav	nav
FR	nav	nav
HU	nav	ir (tikai saistībā ar 15. panta 2. punktu)
IE	nav	nav
IT	ir	nav
LT	nav	ir (tikai saistībā ar 15. panta 2. punktu)
LU	ir	nav
LV	nav	ir (tikai saistībā ar 15. panta 2. punktu)
MT	ir	nav
NL	nav	nav
PL	ir	nav
PT	ir	nav
RO	ir	nav
SE	ir	ir
SI	nav	nav
SK	nav	nav
UK	nav	ir